

همراه با خاطرات حسین فروتن در روستای فراموش شده نخودک

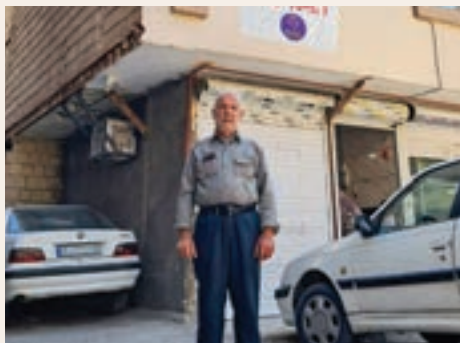
به دنبال یک قرانی در تپه‌های خاکی

محله‌گردی

۲

در خیابان موسوی تبار ۳،۶ فعلی انبار بزرگ غله قرار داشت. این بنا با فاصله یک متری از سطح زمین، روی تعدادی پایه آجری ساخته شده بود. بیشتر اوقات با بچه‌ها در میان پایه‌های آن به بازی قایم باشک و کلوخ بازی مشغول می‌شدیم. گاهی کلوخ به سروبدنمان می‌خورد.

ایستگاه
اول

حسین برادران فراخیان ابوطالب ۵۷ یا شهید سید مهدی موسوی تبار مسیری است به سمت روستایی فراموش شده به نام نخودک؛ روستایی که تا دهه ۷۰ وجود داشت و بعد از آن با الحاق به شهر مشهد، امروز بخشی از محله اینارگران را تشکیل می‌دهد. حسین فروتن سال ۱۳۳۲ در روستای نخودک به دنیا آمد. با او همراه می‌شویم و او از خاطرات آن سال‌ها می‌گوید.

اولین مدرسه روستای نخودک بین سال‌های ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۵ در محل دبستان فعلی خادم‌باشی و عدل در موسوی تبار ۲۱ ساخته شد. یک روز که معلم قصد فلک‌کردنم را داشت، از مدرسه فرار کردم و دیگر نرفتم. پدرم اسمم را در یکی از مدارس محله سمزقند نوشت و تحصیلات ابتدایی را آنجا گذراندم.

ایستگاه
دومایستگاه
سومایستگاه
چهارم

مسجد ابوالفضل نخودک، در کوچه ابوطالب ۵۷ قدمتی سیصدساله دارد. هر سال، ماه محرم در مسجد، نذری آبگوشت می‌دادند. من مسئول توزیع غذا بودم. برای آنکه کسی نگوید پارتی بازی کرده است، ظرفی را که گوشت کمتری داشت، به خانواده‌ام می‌دادم.

ایستگاه
پنجم

هر سال قبل از زمستان، پشت بام خانه‌ها را کاهگل می‌کردند و کوچه‌ها پر از تپه‌های خاکی می‌شد. یک روز هنگام بازی، پول یکی از بچه‌ها در میان خاک افتاد. برای پیدا کردن آن یک قرانی، همه خاک تپه‌ها را کف کوچه ریختیم. صاحب خانه بیرون آمد و با دیدن این وضعیت، دنبالان کرد و ما فرار کردیم.

ایستگاه
ششم

تنهادرخت بازمانده از دوران کودکی ما همین درخت توت جلو مسجد است. یک روز که همراه دوستم برای توت خوردن بالای آن رفته بودیم، او بالای یکی از شاخه‌های باریک رفت و چون سنگین بود، شاخه شکست و سقوط کرد. بلافاصله پدر و مادرش را خبر کردم و آن‌ها را سوار گاری کردند و به درمانگاه بردند.

باغ اربابی در کوچه شهید موسوی تبار ۱۰ فعلی قرار داشت و هنوز آثارش موجود است. هر سال چند روز مانده به عید، همسر ارباب با مقداری لباس و پارچه نوبه باغ می‌آمد. ما بچه‌ها همراه مادرهایمان به باغ می‌رفتیم و او به هر کدام از ما یک پیراهن و یک پارچه شلوا می‌داد.

دیوار باغ قدیمی

عکس: حسین برادران فر شهزاد